

soow, et kalendri lugijad „Pärnu Postimeest“ rohkeste tähele panewad, kelle tükk ja teised Eesti ja ka Saksa keele ajalehed ära trükkivad, ja kes teda tähele panewad, küll need pea leiawad, et ta meie rahwale tõeste kasulik ja tarwilik on. Seda tehkem, armsad sõbrad!

Kudas enne juba ööldud, on meil õpetlikkude ramatute poolest weel kaunis puudus. Kõige rohkem on aga majapidajad, majatalitajad, rohtaia omanikud ja põllumehed seda tihti tunnud, et neil ühte käsiraamatut tarwis lähab, kust seda ehk teist, mis kuskil tarwis, järele waataksiwad ja selle üle õpetust ja nõuandmist leiaksiwad. Kõigile kalendri lugijatele wõime nüüd aga rõõmuga kuulutada, et pea pärast kalendri wäljatulemist sest samast trükimajast ja sellesamma trüki ja kuluga seesugune kasulik ja tarwilik raamat wälja tuleb ja selle esimehe järele edaspidi teine weel sellesama sisuga. See raamat kannab „Kuldse maja waranduse“ nimi ja on tõeste majale kalliks, kuldseks waranduseks. Mis majapidajal, põllumehel ehk olgu kelle tahte iga-

nes talituses ja toimetuses, elu juhtumisel, haigusel ehk mujal tarwis tääda lähab, leiab ta „Kuldsest maja warandusest“ ja seda juhtub küll wäga arwa, et küsimise pääle wastust ei saa.

Koolidele kui ka noorele rahwale peame laulmise tarwis A. Grenzsteini „Kooli Laulmise raamat“ soowima, mis mitmes jaus kirja pandud ja kus wäga mitmet seltsi kergemaid ja raskemaid, wanu ja uusi haledaid ja rõõmsaid laulusid rohkeste leida on.

Häädeks õpetlikkudeks raamatuteks, kus ühest ja teisest kõneldakse, peame ka M. Jürmanni „Kodu kooli“ esimest ja teist jagu tunnistama, kus raamatu wäljaandja neile, kes enam koolis ei käi, mõnda täädust anda püüab. Seda olgu ka „Elust ja loodusest“ ööldud, mis mitmes raamatus wälja tuleb.

Meie raamatute auu ja kroon on aga J. R. Kreuzwaldi „Eesti rahwa ennemuistsed jutud“ ja „Kalewi poeg“. Need kaks raamatud peaksiwad igal Eesti mehel tuttawad olema, sest et need meile meie wana aega meelde tuletawad ja seda ühtlasi meie filmade ette